

- 6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty związane z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Skatteverket / Sögård Fastigheter AB

(Sprawa C-787/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przepisy krajowe przewidujące korektę odliczeń podatku od wartości dodanej (VAT) przez podatnika innego niż ten, który dokonał wstępnego odliczenia – Sprzedaż przez spółkę na rzecz osób fizycznych nieruchomości oddawanej w najem przez tę spółkę oraz przez poprzednią spółkę będącą właścicielem – Ustanie opodatkowania VAT przy sprzedaży nieruchomości osobom fizycznym]

(2021/C 35/03)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona przeciwna: Sögård Fastigheter AB

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidując na podstawie art. 188 ust. 2 tej dyrektywy, że zbywca nieruchomości nie jest zobowiązany do dokonania korekty odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, jeżeli nabywca będzie wykorzystywał tę nieruchomość wyłącznie w celu dokonania transakcji dających prawo do odliczenia, zobowiązują również nabywcę do dokonania korekty tego odliczenia w odniesieniu do pozostałego okresu korekty w momencie kolejnego zbycia przez niego danej nieruchomości osobie trzeciej, która nie będzie wykorzystywać nieruchomości do takich transakcji.

(¹) Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Federatie Nederlandse Vakbeweging / Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Sprawa C-815/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 96/71/WE – Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 – Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług – Kierowcy ciężarówek w transporcie międzynarodowym – Zakres stosowania – Pojęcie „pracownika delegowanego” – Przewozy kabotażowe – Artykuł 3 ust. 1, 3 i 8 – Artykuł 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Umowy zbiorowe uznane za powszechnie stosowane)

(2021/C 35/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Strona pozwana: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Sentencja

- 1) Dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do transnarodowego świadczenia usług w sektorze transportu drogowego.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 96/71 należy interpretować w ten sposób, że pracownik, który jest zatrudniony jako kierowca w sektorze międzynarodowego transportu drogowego, w ramach umowy czarteru między zatrudniającym go przedsiębiorstwem mającym siedzibę w jednym państwie członkowskim a przedsiębiorstwem mającym siedzibę w innym państwie członkowskim niż to, w którym zainteresowany zwyczajowo pracuje, jest pracownikiem delegowanym na terytorium innego państwa członkowskiego w rozumieniu tych przepisów, jeżeli wykonywanie jego pracy wykazuje, w trakcie przedmiotowego ograniczonego okresu, wystarczający związek z tym terytorium. Istnienie takiego związku jest ustalane w ramach całościowej oceny elementów takich jak charakter czynności wykonywanych przez danego pracownika na rzeczonym terytorium, stopień powiązania czynności tego pracownika z terytorium każdego państwa członkowskiego, w którym pracownik ten wykonuje pracę, a także udział, jaki te czynności stanowią w całości usługi transportowej.

Okoliczność, że kierowca ciężarówki w transporcie międzynarodowym, który został przekazany przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w jednym państwie członkowskim do dyspozycji przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, otrzymuje instrukcje związane z jego zadaniami, rozpoczyna lub kończy te zadania w siedzibie tego drugiego przedsiębiorstwa, nie wystarczy sama w sobie, by uznać, że kierowca ten został delegowany na terytorium tego innego państwa członkowskiego w rozumieniu dyrektywy 96/71, jeżeli wykonywanie pracy przez tego kierowcę nie wykazuje, na podstawie innych czynników, wystarczającego związku z tym terytorium.
- 3) Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 96/71 należy interpretować w ten sposób, że istnienie powiązania w ramach grupy pomiędzy przedsiębiorstwami będącymi stronami umowy wynajmu pracowników nie ma jako takie znaczenia dla oceny, czy nastąpiło delegowanie pracowników.
- 4) Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 96/71 należy interpretować w ten sposób, że pracownika, który jest zatrudniony jako kierowca w sektorze transportu drogowego i który, w ramach umowy czarteru między zatrudniającym go przedsiębiorstwem z siedzibą w jednym państwie członkowskim a przedsiębiorstwem znajdującym się w innym państwie członkowskim, wykonuje przewóz kabotażowy na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, w którym zwyczajowo pracuje, należy, co do zasady, uznać za delegowanego na terytorium państwa członkowskiego, na którym odbywa się ten przewóz. Czas trwania przewozu kabotażowego jest elementem pozbawionym znaczenia dla oceny, czy nastąpiło takie delegowanie, bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania art. 3 ust. 3 tej dyrektywy.
- 5) Artykuł 3 ust. 1 i 8 dyrektywy 96/71 należy interpretować w ten sposób, że kwestię, czy dana umowa zbiorowa została uznana za powszechnie stosowaną, należy oceniać w świetle właściwego prawa krajowego. Pojęciu, o którym mowa w tych przepisach, odpowiada układ zbiorowy pracy, który nie został uznany za powszechnie stosowany, lecz którego przestrzeganie jest warunkiem, w odniesieniu do przedsiębiorstw nim objętych, wyłączenia z obowiązku stosowania innego układu zbiorowego pracy, który jako taki został uznany za powszechnie stosowany i którego postanowienia są zasadniczo identyczne z postanowieniami tego innego układu zbiorowego pracy.

(¹) Dz.U. C 122 z 1.4.2019.